

Roomalaiskirjeen selitys 26
Room. 10: 5–21

Pelastus kuuluu kaikille

Kuten jo moneen kertaan on todettu, tässä nyt käsitteilyn alla olevassa Paavalin Roomalaiskirjeessä pääteemana on se, miten ihmisestä tulee Jumalalle kelpaava eli vanhurskas. Paavali on opettanut, että se tapahtuu uskomalla Jeesukseen ja hänessä olevaan syntien sovittukseen. Jumalan lain noudattaminen ei sensijaan ole peruste vanhurskaudelle. Jumalan laki pikemminkin näyttää, että me emme kykene olemaan Jumalan edessä vanhurskaita. Näin se osoittaa, että me tarvitsemme Jumalan ihmiskunnalle lähettämää pelastajaa, Jeesusta.

Tästä Paavali johdattuu käsittelemään teemaa hieman toisesta näkökulmasta. Nimittäin siitä, että mikä on Jumalan omaisuuskansan, juutalaisten suhde Jeesuksessa olevaan pelastukseen. Juutalaisethan pyrkivät Jumalan yhteyteen nimenomaan Jumalan lakia tarkkaan noudattamalla. Samalla he ovat torjuneet Jeesuksen ja hänessä olevan uudenlaisen pääsyn Jumalan yhteyteen. Miten tämä suhtautuu siihen, että Vanhan testamentin mukaan juutalaiset ovat Jumalan valittu, oma kansa?

Kristus on lain loppu

Tätä teemaa olemme nyt käsitelleet parin luvun ajan. Viime kerralla jäimme 10. luvun jakeeseen 4–5. Niissä Paavali sanoo juutalaisista heimoveljistään näin:

He eivät tiedä, mitä Jumalan vanhurskaus on, ja yrittäessään pystyttää omaa vanhurskauttaan he eivät ole alistuneet siihen vanhurskauteen, joka tulee Jumalalta. Kristus on näet lain loppu, ja niin tulee vanhurskaaksi jokainen, joka uskoo (Room. 10:4–5)

Juutalaisten into Jumalan lain puoleen on Paavalin mukaan koitunut heille vahingoksi. He ovat yrittäneet Jumalan lain avulla saada aikaan omatekoista Jumalalle kelpaamista. Tätä rakennellessaan he ovat hylänneet Jumalan jo valmiiksi tekemän, täydellisen Jumalle kelpaamisen. Tämä vanhurskaus perustuu Kristukseen uskumiseen. Kun uskoo häneen, saa armosta ja ilmaiseksi omakseen hänen meille hankkiman Jumalalle kelpaamisen. Siksi Kristus on ”lain loppu”. Joka uskoo häneen, sen ei tarvitse enää yrittää ansaita Jumalalle kelpaamista lain täyttämällä.

Moosesen laki ei ole toimiva pelastustie

Tästä Paavali nyt jatkaa. Hän osoittaa seuraavaksi, että lain noudattamiseen perustuva tie vanhurskauteen on aivan erilainen kuin uskoon perustuva tie:

”Siitä vanhurskaudesta, joka perustuu lain noudattamiseen, Mooses kirjoittaa: ’Joka tekee, mitä laki vaatii, saa siitä elämän.’ Mutta uskon vanhurskaus puhuu näin: ’Älä kysy sydämessäsi: Kuka voi nousta taivaaseen?’ – nimittäin tuomaan Kristusta maan päälle – tai: ’Kuka voi laskeutua syvyyksiin?’ – nimittäin noutamaan Kristusta ylös kuolleista. Mitä siis on sanottu? ’Sana on lähellä sinua, sinun suussasi ja sinun sydämessäsi’, nimittäin se uskon sana, jota me julistamme” (Room 10:5–8).

Uskosta saatava vanhurskaus sulkee siis pois sen vanhurskauden, johon pyritään Jumalan lain avulla. Tämä johtuu siitä, että nuo kaksi vanhurskauden saamisen tapaa ovat ihan vastakkaiset. Mooseksen opettama vanhurskaus perustuu käskyjen pitämiseen Näin opetetaan 3. Mooseksen kirjassa. Siellä Jumala sanoo:

”Noudattakaa minun lakejani, pitäkää minun käskyni ja eläkää niiden mukaan. Minä olen Herra, teidän Jumalanne. Pitäkää minun lakini ja käskyni. Jokaiselle, joka niitä noudattaa, ne antavat elämän. Minä olen Herra.” (3. Moos. 18:5)

Tuo vanhurskauden tie perustuu siihen, että ihminen tekee kaiken, minkä Jumalan laki vaatii, eikä jätä mitään tekemättä. Kyse on täydellisestä kuuliaisuudesta Jumalalle. Mutta jos joku ei täytä lakia täydelleen, hän ei saa omakseen vanhurskautta, vaan kirouksen, jonka laki langettaa sen rikkojalle:

Kirottu olkoon se, joka ei pidä tämän lain sanoja eikä täytä niitä. Ja kaikki kansa sanokoon: 'Amen'." (5. Moos. 27:26)

Ongelmana on vaan se, että kukaan ei vielä ole koskaan kyennyt pitämään Jumalan pyhää tahtoa täydellisesti. Tai on yksi ainoa sellainen ihminen, nimittäin Jeesus Kristus. Mutta kenenkään muun kohdalla Jumalan laki ei koskaan ole ollut sellainen pelastustie, joka olisi toiminut käytännössä. Juuri tämän takia Paavali on edellä osoittanut, että myös juutalaisetn kantaisä Abraham oli tullut Jumalalle kelapaavaksi toista kautta, nimittäin *uskonsa perusteella*.

Jos Jumalan pyhän tahdon eli lain noudattaminen ei koskaan ole ollut tie pelastukseen, niin mitä varten tuo koko laki on edes annettu?

Tätä kysymystä Paavali on käsitellyt jo aiemmin. Kuten olemme aiemmilla luennoilla kuulleet, hän opettaa luvussa 3 näin:

Me tiedämme, että lain sanat kohdistuvat niihin, joilla on laki. Näin ei kukaan voi väittää vastaan, vaan koko maailma joutuu Jumalan tuomion alaiseksi. Eihän yksikään ihminen tule Jumalan edessä vanhurskaaksi lain käskyjä noudattamalla. Lain tehtävänä on opettaa tuntemaan, mitä synti on (Room 3:19–20).

Jumalan tarkoituksena on siis se, että lain kiroama ja tuomitsema ihminen havaitsee syntisyytensä. Silloin hän alkaa tarvita Jeesuksessa ihmiskunnalle tuotua Jumalalle kelpaamista.

Jeesukseen uskomisen pelastustienä

Ja se Jeesuksen tuoma vanhurskaus on aivan erilainen kuin Mooseksen lain vaatimus. Jeesuksen tuomaa pelastusta miettiessään ihmisen ei pidä pohtia, että mitä suurta ja ihmeellistä hänen pitäisi tehdä, jotta hän saisi sen omakseen. Ei pidä miettiä, että ”mitenkä pääsisin taivaaseen, tuomaan alas sen pelastajan, Kristuksen”. Eikä pidä miettiä, että mitenkän osaisin laskeutua tarpeeksi alas, että saisin tuotua sieltä hänet itselleni.

Ei, Paavalin mukaan Jeesuksen tuoma vanhurskaus ei ole ollenkaan kiinni siitä, että se pitäisi saavuttaa joillain erinomaisilla teoilla tai jollain valtavalla kuuliaisuudella tai Jumalalle antautumisella.

Mitä siis on sanottu? 'Sana on lähellä sinua, sinun suussasi ja sinun sydämässäsi', nimittäin se uskon sana, jota me julistamme" (Room 10:8)

Tämän kohdan taustana on jälleen Mooseksen kirjojen opetus laista. 5. Mooseksen kirjan luvussa 30 Mooses sanoi Israelin kansalle näin:

"Tämä laki, jonka minä teille nyt annan, ei ole liian vaikea, ei etäinen eikä salattu. Se ei ole taivaassa, niin että joutuisitte sanomaan: 'Kuka nousee meidän puolestamme taivaaseen noutamaan sen ja ilmoittaa sen meille, jotta voisimme sitä noudattaa?' Se ei myöskään ole meren takana, niin että joutuisitte sanomaan: 'Kuka käy hakemassa sen meren takaa ja ilmoittaa sen meille, jotta voisimme sitä noudattaa?' Se on aivan teidän lähellänne, teidän suussanne ja sydämässänne, valmiina noudatettavaksi (5. Moos. 30:11–14)

Paavalilla on mielessään tämä raamatunkohta, kun hän opettaa Jeesuksen tuomasta vanhurskaudesta. Hän pukee oman ajatuksensa Jeesuksen tuomasta pelastuksesta Mooseksen käyttämiin sanoihin. Ehkä hän oli sitä mieltä, että loppujen lopulta Moosekseltakin on joistain kohdista löydettävissä armoon perustuva pelastustie, joka ennakoi Kristusta. Vaikka useimmiten Mooses Paavalin mukaan opetti ihmiselle mahdotonta pelastustietä, lain tietä.

Joka tapauksessa on huomattava, että Paavali ei tässä tietenkään halua sanoa, että Jeesuksessa tullut pelastus oli sellainen, joka perustuisi lain noudattamiseen; ei edes helppoon lain noudattamiseen. Hän tahtoo sanoa, että Jeesuksessa tullut pelastus on meitä lähellä. Se pelastus on sanassa, joka ”on lähellä sinua, sinun suussasi ja sydämässäsi.” Kyse on nimittäin pelastuksesta, jonka meille tuo evankeliumin sanoissa oleva lupaus. Kun sen ottaa vastaan uskomalla sydämässään, että se on totta, silloin tuon sanan kautta saa itselleen ilmaiseksi myös vanhurskauden. Tätä tarkoittaa, kun Paavali sanoo:

”Sana on lähellä sinua, sinun suussasi ja sinun sydämässäsi, nimittäin se uskon sana, jota me julistamme.”

Muullakin Uudessa testamentissa opetetaan aivan selvästi, että Jeesuksessa oleva pelastus on nimenomaan hänestä kertovassa sanomassa. Eräs tällainen kohta on 2. Timoteuksen kirjeessä. Siinä apostoli kirjoittaa Jeesuksesta, että hän

”kukisti kuoleman ja toi valoon elämän ja katoamattomuuden evankeliumin kautta, jonka julistajaksi ja apostoliksi ja opettajaksi minä olen asetettu (2. Tim. 1:10–11).

Ajattele, Jeesus on kukistanut kuoleman ja tuonut meille katoamattoman elämän *hänestä kertovan ilosanoman kautta!* Miten tärkeää työtä tekevätään ne, jotka julistavat ja opettavat tätä oppia. He ovat Jeesuksen työvälineitä. Heidän opettamansa sanoman kautta Jeesus kukistaa kuulijoissa kuolemaa ja tuo heille katoamattoman elämän.

Pelastuksen sana on meitä lähellä

Tämä sana on meitä lähellä. Se ei ole jossain tavoittamattomissa, jumalallisessa tuonpuoleisuudessa. Tämä johtuu siitä, että Jeesuksessa Jumala syntyi ihmiseksi. Hän ylitti Luojaa ja luotua ylittävän metafysisen kuilun ja tuli tähän samaan ulottuvuuteen, jossa me elämme. Jumala tuli sellaiseksi, josta voidaan puhua. Hän on antanut Jeesuksesta ihmiskielellä pitävät lupaukset, jotka voidaan ymmärtää ja jotka voidaan ottaa vastaan. Ne lupaukset koskevat sinuakin. Ne ovat sinua lähellä, sinun ”suussasi ja sydämässäsi”. Asia on näin, sillä

Jos sinä suullasi tunnustat, että Jeesus on Herra, ja sydämessäsi uskot, että Jumala on herättänyt hänet kuolleista, olet pelastuva. Sydämen usko tuo vanhurskauden, suun tunnustus pelastuksen (Room. 10:10)

Kyse on siitä, että kun ihminen sydämessään uskoo todeksi Jeesuksesta annetun lupauksen, hän saa omakseen Jeesuksen hankkiman Jumalalle kelpaamisen. Hän pelastuu, hän pääsee Jumalan yhteyteen ja vapaaksi syyllisyydestä Jumalan edessä. Ilman, että pääsee tai edes pyrkii mihinkään toisiin sfääreihin, eettisiin tai hengellisiin tai askeettisiin.

Tällainen usko vaikuttaa tunnustautumisen Jeesuksen omaksi. Silloin ihminen tunnustaa suullaan: ”Jeesus on Herra.” Se tarkoittaa: Jeesus on minun pelastajani, hän on herrani.

Samana uskon sisältönä on myös se, että Jumala on herättänyt Jeesuksen kuolleista. Aidossa, pelastavassa uskossa uskotaan, että Jeesuksessa ei ole kyse vain jostain eettisesti tai kulttuurisesti hyödyllisestä tunteesta tai elämäkatsomuksesta. Ei, vaan Jumala, kaikkivaltias Luoja on herättänyt Jeesuksen kuolleista ja siinä osoittanut, kuka hän on. Jeesuksen kuolleista herättämisessä Jumala on voittanut myös minun kuolemani.

Eräs väärä tulkinta: lainomainen todistamispakko

Ihmisellä voi kuitenkin olla niin arka ja lain alla oleva omatunto, että tästäkin Jumalan lupauksesta tulee ahdistava vaatimus. Itselleni jossain vaiheessa tuo sana ”jos sinä suullasi tunnustat, että Jeesus on Herra - - olet pelastuva” aiheutti sen, että minun piti koko ajan olla muka ”todistamassa Jeesuksesta” muille, jotta näin pelastus pysyisi minussa. Piti muka olla ”kuuliainen” tässä Jeesuksesta puhumisen tehtävässä, sillä ”suun tunnustuksella pelastutaan”. Jos ei jossain kohden ja jollekin ihmiselle kehdannut puhua suullaan Jeesuksesta, niin se muka osoitti, ettei ollut enää Jumalan oma.

Voi hitto millaista roskaa! Tuollaisessa ajattelussa yliherkkä ja yliuskovainen omatunto vie ihmisen takaisin lain orjuuteen, yrityksiin ansaita Jumalalle kelpaaminen omin teoin. Ja tosiasiaa Paavalin sanoma on täysin päinvastainen: ”Kristus on lain loppu, vanhurskaudeksi jokaiselle, joka uskoo.” Ei siinä tarvita mitään omia tekoja, ei Jumalan lain täyttämistä eikä myöskään ”Jeesuksesta todistamisen” tekoja, ei mitään ”kuuliaisuutta” joilla pelastus muka ansaittaisiin tai sitä pidettäisiin yllä. Kyse on ihan päinvastaisesta asiasta, nimittäin siitä, että Jeesus on tehnyt kaiken puolestasi, koska sinä et kykene sitä tekemään. Sen saa ottaa ilmaiseksi vastaan. Ja siinä saa levätä, tekemättä itse mitään.

Kun Paavali sanoo, että ”suun tunnustuksella pelastutaan”, hän tarkoittaa sitä, että jos usko on aitoa, se myöskin tunnustetaan suulla. Sen tunnustamisen voi tehdä vaikkapa jumalanpalveluksessa. Siellähän kristityt tunnustavat joka sunnuntai: ”Minä uskon Jumalaan, Isään kaikkivaltiaaseen, taivaan ja maan Luojaan. Ja Jeesukseen Kristukseen, Jumalan ainoaan Poikaan, *meidän Herraamme* - -”. Siinä on suulla tunnustettu ja sydämellä uskottu se, että Jeesus on minun Herrani, joka on pelastanut minut kuolemallaan ja ylösnousemisellaan.

Jeesusta ei saa kieltää

Ehkä tähän suun tunnustamiseen liittyy kuitenkin vielä eräs puoli. Jeesus sanoo evankeliumeissa:

”Sentähden, jokaisen, joka tunnustaa minut ihmisten edessä, minäkin tunnustan Isäni edessä, joka on taivaissa. Mutta joka kieltää minut ihmisten edessä, sen minäkin

kiellän Isäni edessä, joka on taivaissa. Älkää luulko, että minä olen tullut tuomaan rauhaa maan päälle; en ole tullut tuomaan rauhaa, vaan miekan. Sillä minä olen tullut 'nostamaan pojan riitaan isäänsä vastaan ja tyttären äitiänsä vastaan ja miniän anoppiansa vastaan; ja ihmisen vihamiehiksi tulevat hänen omat perhekuntalaisensa'. Joka rakastaa isäänsä taikka äitiänsä enemmän kuin minua, se ei ole minulle sovelias; ja joka rakastaa poikaansa taikka tytärtänsä enemmän kuin minua, se ei ole minulle sovelias.” (Matt 10:32–37)

Tämä tarkoittaa sitä, että sen joka uskoo Jeesukseen, on tunnustettava se ihmisten edessä. Kysyttäessä on uskallettava sanoa, että uskoo Jeesukseen. On uskallettava käydä kirkossa, häpeämättä sitä, että joku näkee. Jos ihminen ei sitä uskalla tehdä, vaikkapa sukulaisten tai ystävien mielipiteiden pelossa, silloin usko ei voi pysyä. Tässä mielessä Jeesus vaatii seuraajiltaan kaiken.

Mutta ei tämä tarkoita sitä, että pelastus ansaittaisiin jatkuvalla ”Jeesuksesta todistamisella”. Ei sellaisessa ole mitään järkeä, jos siitä tulee taakka, jonka avulla ihminen yrittää pitää jumalasuhteensa kunnossa. Siitä tulee Mooseksen lakiin verrattava omatekoinen pelastustie. Silloin ihmiselle on käynyt niin kuin Paavali sanoi juutalaisista:

He eivät tiedä, mitä Jumalan vanhurskaus on, ja yrittäessään pystyttää omaa vanhurskauttaan he eivät ole alistuneet siihen vanhurskauteen, joka tulee Jumalalta. Kristus on näet lain loppu, ja niin tulee vanhurskaaksi jokainen, joka uskoo (Room 10:3–4)

Jumalalta tuleva vanhurskaus on jotain ihan muuta kuin meidän omaa, pakotettua ”kuuliaisuutta”. Se on Jeesuksen ristillä meille hankkimaa. Se on tällaista:

’ Mutta uskon vanhurskaus puhuu näin: ’Älä kysy sydämestäsi: Kuka voi nousta taivaaseen?’ – nimittäin tuomaan Kristusta maan päälle – tai: ’Kuka voi laskeutua syvyyksiin?’ – nimittäin noutamaan Kristusta ylös kuolleista. Mitä siis on sanottu? ’Sana on lähellä sinua, sinun suussasi ja sinun sydämestäsi’, nimittäin se uskon sana, jota me julistamme” (Room 10:5–8).

Kyse on siitä, että uskot sydämestäsi Jumalan Jeesuksesta antamaan lupaukseen. Kun uskot, silloin sydämesi löytää rauhan hänessä. Kun niin tapahtuu, saatat joskus ja jollekin ihan aidosti ja hyödyllisesti todistaakin hänestä sanoillasi. Mutta sen ehdoton edellytys on, että et tee sitä ahdistuneesta omastatunnosta, yrittäen ansaita Jumalalta jotain. Jos niin teet, sinulle ei edes ole uskoa, josta todistaa, vaan olet omatekoisen lain vanhurskauden pettäjä.